

दुःखशय्यां अशेत्युत्तरं तां यदा स्मरिष्यतीति शेषः अतएव दुःखात् रथिनः प्रचेतेति पूर्वस्मादनुकल्प्यते ॥ २५ ॥ हे पार्थिव आयोधनाय युद्धाय समादिष्टाः सैन्यं तावकं दृष्ट्वा तानिति शेषः ॥ २६ ॥ शिशून् द्रौपदीपु
 त्रान् प्रतिविध्यादीन् आद्रवंतः आद्रवतः ॥ २७ ॥ गतो द्वाहं अपगतो हृत्तगतिं अनुकूलगतिमित्यर्थः अकूजनो निःशब्दोऽक्षो यस्य तं सुवर्णस्य तारो दीर्घतनुः तं अतिवेगादलातचक्रवत्सुवर्णरेखा तुल्यमित्यर्थः दातैः
 सुखोचितो दुःखशय्यां वनेषु दीर्घकालं न कुलो यामशेत ॥ आशीविषः क्रुद्ध इवोद्धमन्विषंतदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ २५ ॥ त्यक्तात्मानः पार्थिवा योधनाय स
 मादिष्टा धर्मराजेन सूत ॥ रथैः शुभ्रैः सैन्यमभिद्रवंतो दृष्ट्वा पश्चात्तपस्यते धार्तराष्ट्रः ॥ २६ ॥ शिशून् कृतास्त्रान् शिशुप्रकाशान् यदा द्रष्टा कौरवः पंचशूरान् ॥ त्यक्त्वा
 प्राणान् कौरवानाद्रवंतस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ २७ ॥ यदागतो द्वाहमकूजनाक्षं सुवर्णतारं रथमाततायी ॥ दातैर्युक्तं सहदेवो धिरूढः शिरांसिराज्ञां क्षे
 प्यते मार्गणौघैः ॥ २८ ॥ महाभये संप्रवृत्ते रथस्थं विवर्तमानं समरे कृतास्त्रं ॥ सर्वादिशः संपतंतं समीक्ष्य तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ २९ ॥ ह्रीनिषेवो निपुणः
 सत्यवादी महाबलः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ गांधारिमाच्छंस्तु मुलेक्षिप्रकारी क्षेमाजनान् सहदेवस्तरस्वी ॥ ३० ॥ यदा द्रष्टा द्रौपदेयान् महेषून् शूरान् कृतास्त्रान् रथयुद्धको
 विदान् ॥ आशीविषान् घोरविषानिवाय तस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३१ ॥ यदाभिमन्युः परवीरघाती शरैः परान्मेघइवाभिवर्षन् ॥ विगाहिता कृष्णसमः कृ
 तास्त्रस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३२ ॥ यदा द्रष्टा बालमबालवीर्यं द्विषच्च मृमृत्युमिवोत्पतंतं ॥ सौभद्रमिन्द्रप्रतिमं कृतास्त्रं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३३ ॥ प्र
 भद्रकाः शीघ्रतरायुवानो विशारदाः सिंहसमानवीर्याः ॥ यदाक्षेप्तारो धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा विराट्द्रुपदौ महारथौ पृथ
 क्रमूभ्यामभिवर्तमानौ ॥ यदा द्रष्टारौ धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३५ ॥ यदा कृतास्त्रो द्रुपदः प्रचिन्वन् शिरांसि यूनां समरे रथस्थः ॥ क्रुद्धः
 शरैश्छेत्स्यति चापमुक्तैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३६ ॥ यदा विराटः परवीरघाती ममत्तरे शत्रुचमूं प्रवेष्टा ॥ मत्स्यैः सार्धमनृशंसं रूपैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्व
 तपस्यत् ॥ ३७ ॥ ज्येष्ठमात्स्यमनृशंसार्यरूपं विराट्पुत्रं रथिनं पुरस्तात् ॥ यदा द्रष्टा दंशितं पांडुवार्थं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ३८ ॥ रणे हते कौरवाणां प्रवीरेशि
 खंडिना सत्तमेशांतनूजे ॥ नजातुनः शत्रुवो धारयेयुरसंशयं सत्यमेतद्वीमि ॥ ३९ ॥ यदा शिखंडी रथिनः प्रचिन्वन् भीष्मं रथेनाभियातावरूथी ॥ दिव्यैर्हयैरवमृद्भ
 न् रथौघांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रो न्वतपस्यत् ॥ ४० ॥ विनीतैः अश्वैरित्यर्थात् ॥ २८ ॥ विवर्तमानं विविधैर्मंडलैर्वर्तमानं चरंतं ॥ २९ ॥ गांधारिं शकुनिं आर्च्छन् गच्छन् ॥ ३० ॥ आयतः आगच्छतः
 इत्यर्थः सहोत्तर इत्याधुनिकाः पठन्ति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ शांतनूजे दैर्घ्यमार्थं धारयेयुः जीवेयुः ॥ ३९ ॥ बहूथी रथगुप्तिमान् ॥ ४० ॥